

Regionsudvalgets udtalelse: »Revision af direktivet om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet«

(2013/C 218/07)

REGIONSUDVALGET

- anmoder om, at koordinerede eller fælles procedurer vedrørende VVM i henhold til artikel 2, stk. 3, bliver frivillige frem for obligatoriske, og om, at der klart henvises til den EU-lovgivning, der skal finde anvendelse i forbindelse med disse bestemmelser;
- afviser forslaget i artikel 5, stk. 2, om at indføre en ufravigelig pligt til at gennemføre »scoping« (afgrænsning) for alle sager. Ansvar for at sikre en passende afgrænsning og detaljeringsgrad i miljørapporten bør fortsat ligge hos bygherren;
- anmoder om, at VVM-direktivet, jf. artikel 5, stk. 3, bør imødekomme de forskellige systemer til kontrol af miljørapporter, som er etableret i medlemsstaterne, særligt i de tilfælde, hvor godkendelsen af rapporter foretages internt af de kompetente myndigheder eller miljømyndighederne;
- bifalder indførelsen af en minimumsfrist for offentlige høringer på 30 dage i artikel 6, stk. 7. Indførelsen af tidsfrister, der går ud over denne minimumsfrist, skal imidlertid overlades til medlemsstaterne;
- anmoder om, at forslagens artikel 8, stk. 1, vedrørende afgørelsen om tilladelse, ændres, således at der tages hensyn til de forskellige VVM-systemer, som findes i medlemsstaterne. Udvalget anbefaler, at direktivet fastlægger gyldighedsperioden for en VVM for at øge dens kvalitet og dermed dens virkningsfuldhed;
- stiller sig kritisk over for fastsættelsen af bindende tidsfrister for afslutning af miljøkonsekvensvurderinger for projekter (artikel 8, stk. 3). Den fremskyndelse af proceduren, som var hensigten med fastsættelsen af tidsrammer, kan bedre opnås med mere differentierede regler i medlemsstaterne;
- opfordrer til, at overgangsregler formuleres på en måde, som fastslår, at miljøkonsekvensvurderingen for projekter, der er langt henne i procedureforløbet, skal afsluttes ifølge reglerne i det hidtidige VVM-direktiv.

Ordfører	Marek SOWA (PL/PPE), Marskal for Małopolska-provinsen
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/92/EF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet
	COM(2012) 628 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

A. Generelle betragtninger

1. understreger, at de foreslåede ændringer af den juridiske ramme for europæiske miljøvurderinger på mange måder er både nødvendige og velkomne. Udvalget understreger dog, at eventuelle ændringer er nødt til at finde en nøje balance mellem miljøbeskyttelseskravene på den ene side og den økonomiske udvikling på den anden. Alt for langsommelige tilladelsesprocedurer kunne true de økonomiske og sociale interesser og kunne underminere EU's konkurrencedygtighed som helhed. I mange tilfælde ville de hverken bidrage til miljøbeskyttelse eller til befolkningens sundhed og livskvalitet. Ændringer, der skal sikre kvalitet og ensartede procedurer og dokumenter, bør gennemføres således, at de sikrer en velfungerende beslutningsprocedure;

2. bemærker dog, at der er alvorlig tvivl om visse ændringer, der vil forlænge tidsrammen for processens primære faser;

3. minder om, at den foreslåede revision af VVM-direktivet vil have en betydelig indvirkning på lokale og regionale myndigheder, som spiller en central rolle i gennemførelsen af de foreslåede tiltag. I modsætning til Kommissionen mener Regionsudvalget, at mange af de foreslåede ændringer af VVM-direktivet vil føre til en øget administrativ byrde for lokale og regionale myndigheder, for så vidt angår tilrettelæggelse, forvaltning og omkostninger. I denne forbindelse opfordrer Regionsudvalget indtrængende til, at man undlader at flytte ansvaret fra bygherren til den kompetente myndighed;

4. fastholder, at eventuelle yderligere omkostninger eller administrative byrder for offentlige myndigheder bør afvejes mod de samfundsøkonomiske og miljømæssige fordele ved ændringerne, således at fordelene på lang sigt opvejer omkostningerne;

5. understreger, at direktivet kun kan blive en succes i praksis, hvis nationale, lokale og regionale myndigheder etablerer velfungerende institutionelle strukturer og udstyres med de nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer, der gør det

muligt for alle ansvarlige afdelinger, navnlig på miljøområdet, at deltage aktivt. Udvalget understreger de lokale og regionale myndigheders vedholdende behov for yderligere kapacitetsopbygning, som bør omfatte et tættere samarbejde med og støtte fra de eksisterende nationale VVM-centre;

6. opfordrer til større terminologisk konsekvens gennem hele direktivforslaget og dets bilag for at øge retssikkerheden;

7. bakker op om planerne om at forbedre miljørapporternes kvalitet, men mener samtidig, at VVM-direktivet bør imødekomme de forskellige systemer til kontrol af miljørapporter, som er etableret i medlemsstater, regioner og byer;

8. mener ikke, at de nye bestemmelser i tilstrækkelig grad imødekommer de forskellige VVM-systemer (VVM-procedurer, som er integrerede i eller adskilt fra tilladelsesproceduren), som findes i medlemsstaterne.

B. Anvendelsesområde — Artikel 1

REGIONSUDVALGET

9. efterlyser en præcisering af udvidelsen af definitionen af et projekt i artikel 1, stk. 2, til at omfatte nedrivningsarbejde. Hvis denne bestemmelse har til formål at indføre en mulig VVM for nedrivningsarbejde for **alle** de bilag I eller II omfattede projekter, kan det føre til en betragtelig ekstra administrativ byrde. Regionsudvalget er af den opfattelse, at forpligtelsen til at gennemføre en VVM for nedrivningsarbejde bør begrænses til de i bilag I og II klart definerede tilfælde, for nedtagnings- eller nedrivningsarbejdet af et projekt efter dets afslutning eller af et nedrivningsarbejde, der er nødvendigt for at gennemføre projektet;

10. anmoder om, at man atter ser på definitionen af »tilladelse« samt på dens anvendelse i direktivets dispositive del, da gennemførelsen og anvendelsen af direktivet om tjenesteydelser (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked) har medvirket til, at man i medlemsstaterne er gået bort fra kravet om indhentning af forudgående tilladelse til at udføre visse tjenesteydelser og er gået over til efterfølgende kontrol;

11. bifalder at »projekter, der alene tjener et nationalt forsvarsmål eller et civilt beredskabsformål« fritages for VVM-pligten. For at forhindre et misbrug af bestemmelsen, der ville medføre at for mange projekter fritages for en VVM kunne der i direktivet indføres en vejledende liste over civile beredskabsprojekter, og tages hensyn til projekter, der støttes af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond;

12. beklager, at forslaget ikke indeholder en revision af bilag I og II, idet muligheden for at revidere disse og i givet fald indskrænke anvendelsesområdet på grundlag af de hidtidige erfaringer dermed er forsømt, og gentager sin opfordring til, at man indfører europæiske minimumstærskelværdier med henblik på at skabe større juridisk klarhed. Dette vil mindske forskellene på, hvordan virksomheder behandles i EU, og forskellene mellem de administrative og finansielle byrder for lokale og regionale myndigheder i de enkelte medlemsstater. Det bemærkes, at nogle medlemsstater, når de fastsætter tærskelværdier, ofte overskrider deres skønsmæssige beføjelser enten ved kun at tage nogle af udvælgelseskriterierne i bilag III i betragtning eller ved på forhånd at undtage nogle projekter. En harmonisering af tærskelværdierne bør også tage højde for de tærskelværdier og kriterier, der anvendes i direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner.

C. *Kvikskranker (koordinerede eller fælles procedurer) — Artikel 2, stk. 3*

REGIONSUDVALGET

13. mener, at koordinerede eller fælles procedurer bør være frivillige frem for obligatoriske, som Kommissionen foreslår;

14. anmoder med henblik på større juridisk klarhed om en klar henvisning i artikel 2, stk. 3, til den EU-lovgivning, der skal finde anvendelse;

15. påpeger, at indførelsen af en central VVM-kvikskranke ikke må medføre øgede personalemæssige og finansielle omkostninger, som er ude af trit med de fordele, der opstår ved gennemførelsen af miljøkonsekvensvurderingen. Udvalget anmoder om en tydeliggørelse af, hvorvidt bestemmelsen om, at »Medlemsstaterne udpeger én myndighed for hvert projekt, der får ansvaret for at lette tilladelsesproceduren for projektet«, kun gør sig gældende for projekter, der omfattes af den koordinerede eller fælles procedure, eller for alle projekter. I visse medlemsstater vil en sådan forpligtelse være meget svær at overholde grundet de forskellige hierarkier og kompetencer, der findes blandt de myndigheder, som er en del af denne

proces. For medlemsstater, hvor VVM-proceduren er integreret i tilladelsesproceduren og gennemføres af den myndighed, der er ansvarlig for tilladelsen til projektet, kan det være nødvendigt at tydeliggøre, at den »ene myndighed«, der henvises til, også kan være denne myndighed.

D. *Nye aspekter, der skal indgå i miljøkonsekvensvurderingen (artikel 3), i screeningproceduren (bilag III) og i miljørapporten (artikel 5, stk. 1, bilag IV)*

REGIONSUDVALGET

16. efterlyser en større sammenhæng mellem terminologierne og deltaljeringsgraden i artikel 3 og bilag III og IV. Faktorerne, der oplystes i artikel 3, bør beskrives mere udførligt i overensstemmelse med bilag IV, eksempelvis vedrørende referencer til arealanvendelse og inddragelse af arealer, til økosystemer og økosystemtjenester og til »natur- og menneskeskabte katastroferisici«. Regionsudvalget kræver, at bestemte opregninger (f.eks. punkt 5: »bl.a.«) skal gøres udtømmende, så man undgår at udvide omfanget af vurderingerne;

17. anmoder Kommissionen om hurtigst muligt efter det reviderede direktivs ikrafttræden at udsende vejledninger, der indeholder metoder til vurdering af et projekts lokale virkning på klimaændringerne samt det pågældende miljøeksponering, sårbarhed og modstandsdygtighed over for natur- og menneskeskabte katastroferisici;

18. opfordrer til, at man indfører miljømål, der er fastlagt på regionalt eller lokalt plan, i bilag IV, punkt 5, sidste afsnit;

19. bakker op om Rådets anmodning om en yderligere udbygning af begrebet »rimelige alternativer«, der anvendes i direktivet, og af vurderingen af den nuværende miljøstatus' sandsynlige udvikling, hvis projektet ikke gennemføres (referencescenarie). Der bør kun være tale om rimelige alternativer, hvis de er i overensstemmelse med målsætningerne, overholder anden EU-lovgivning eller svarer til det pågældende projekts planlægningsfase og type.

E. *Screeningprocedure — Artikel 4, bilag II.A, bilag III*

REGIONSUDVALGET

20. bifalder Kommissionens overordnede planer om at strømline screeningproceduren og skabe større ensartethed i medlemsstaternes fremgangsmåder, således at det sikres, at der kun stilles krav om en miljøkonsekvensvurdering i de tilfælde, hvor der tydeligvis er tale om væsentlige virkninger på miljøet;

21. stiller sig kritisk over for visse nye bestemmelser, som giver indtryk af, at screeningproceduren skal være en »mini-VVM«. Bilag II.A og bilag III forudsætter, at der i praksis skal indsendes en rapport med en vurdering af, hvorvidt et projekt har væsentlige virkninger for miljøet. Forskellen er, at der her ikke er noget krav om vurdering af alternativer. I stedet bør screeningproceduren omfatte en tjekliste, der udstyrer lokale og regionale myndigheder med en letanvendelig metode til frasortering af projekter uden en væsentlig virkning. Ifølge ændringsforslaget til artikel 4, stk. 3, skal ansøgeren desuden for så vidt angår projekter i de kategorier, der er opført i bilag II, forelægge oplysninger om projektets kendetegn, dets potentielle virkning på miljøet og de påtænkte foranstaltninger med henblik på at undgå og begrænse væsentlige virkninger, i overensstemmelse med oplysningerne i det nye bilag II.A. Dette går imod løsningen, der beskrives i artikel 4, stk. 2, som giver medlemsstaterne mulighed for at anvende begge de i litra a) og b) nævnte procedurer. Det er også nødvendigt at præcisere anvendelsen af de tærskler, der er omhandlet i stk. 2, litra b), og at fastslå, om medlemsstaterne kan fastsætte deres egne tærskler på grundlag af kriterierne i bilag III, eller om de fastsættes af direktivet;

22. påpeger desuden, at bilag III vedrørende udvælgelseskriterierne iht. artikel 4, stk. 4, på flere måder indebærer en klar stramning i forhold til de gældende regler. Bilag III indeholder udover talrige detaljerede konkretiseringer en række yderligere kriterier, der også skal tages i betragtning (risiko for naturkatastrofer, konsekvenser mht. klimaforandringerne, landbrugsområder med høj naturbeskyttelsesværdi osv.). Flere af disse har dog ingen direkte kobling til projekter, og i nogle tilfælde går de ud over vurderingsproceduren for beslutningen om godkendelse. Klimaforandringerne er f.eks. en geografisk omfattende udvikling, som er vanskelig at specificere mht. varighed og fysisk omfang, og som for nærværende kun kan simuleres vha. meget omfattende computermodeller. På projektniveau, har man hidtil rettet opmærksomheden mod klimaforandringernes lokale virkninger efter behov. Eftersom miljøvurderingen nu skal fokusere på klimaforandringer i større målestok, må man frygte, at der opstår store omkostninger for bygherrerne, hvilket igen kunne give tvivlsomme tekniske resultater, som er uforholdsmæssigt høje sammenholdt med punkt- og linjeprojekternes ringe betydning for klimaudviklingen. Udvalget efterlyser derfor en udtømmende fortegnelse over de projekter, som denne bestemmelse er relevant for. Regionsudvalget påpeger, at den foreslåede ændring strider mod nærhedsprincippet. Den planlagte konkretisering samt indførelsen af yderligere kriterier står i modsætning til tanken i betragtning 11 i VVM-direktivet om, at medlemsstaterne fortsat skal have råderum til at træffe de rette beslutninger, også til at tage hensyn til særlige nationale forhold. Omfanget af de kriterier, der skal tages i betragtning, eller deres detaljeniveau, overstiger det niveau, der bør gøres obligatorisk i hele EU.

F. Afgrænsning — Artikel 5, stk. 2

REGIONSUDVALGET

23. bemærker og glæder sig ganske vist over, at Kommissionens forslag om at indføre en obligatorisk »scoping« er i tråd med Regionsudvalgets anbefaling om at forbedre kvaliteten af oplysningerne og strømline miljøkonsekvensvurderingsprocessen. Indførelsen af en ufravigelig pligt til at gennemføre »scoping« (afgrænsning) afvises imidlertid. Ansvaret for at sikre en passende afgrænsning og detaljeringsgrad i miljørapporten bør fortsat ligge hos bygherren. Regionsudvalget mener, at man bør undgå at skabe væsentlige meromkostninger for bygherren og de involverede myndigheder;

24. anbefaler, at afgrænsningen suppleres med indførelsen af retningslinjer (fra Kommissionen eller medlemsstaterne) for sektorspecifikt indhold, hvor dette kan bidrage til at sikre en VVM's kvalitet samt til at samle alle aspekter, som er relevante for beslutningerne;

25. stiller sig kritisk over for forslaget i artikel 5, stk. 2, litra a), om hvilke afgørelser og udtalelser, der skal indhentes, litra c) om den kompetente myndighed, der træffer afgørelse om de forskellige etaper af proceduren og deres varighed, og litra d) om rimelige og relevante alternativer til det påtænkte projekt og dets særlige kendetegn.

G. Forbedring af miljørapporternes kvalitet — Artikel 5, stk. 3

REGIONSUDVALGET

26. er af den overbevisning, at ansvaret for at sikre miljørapportens kvalitet fortsat bør ligge hos bygherren. Der bør skelnes mellem sikring af kvaliteten i bygherrernes udarbejdelse af rapporten og i den kompetente myndigheds kontrol af rapporten. Udvalget erkender dog, at kontrollen af rapporternes kvalitet skal styrkes for at sikre bygherren en uafhængig evaluering;

27. mener, at VVM-direktivet bør imødekomme de forskellige systemer til kontrol af miljørapporter, som er etableret i medlemsstaterne og hos de lokale og regionale myndigheder. De etablerede systemer beror ikke udelukkende på eksterne eksperter og ekspertudvalg, således som Kommissionens forslag udlægger det. Der findes andre systemer, særligt i ældre medlemsstater, hvor godkendelsen af rapporter foretages internt af de kompetente myndigheder eller miljømyndighederne.

H. Offentlige høringer — Artikel 6 og 7

REGIONSUDVALGET

28. anser VVM-direktivet for at være et centralt instrument til inddragelse af offentligheden på lokalt og regionalt niveau, når det drejer sig om at sikre, at der tages hensyn til lokal viden, men er samtidig opmærksom på omkostningerne og de dertil påkrævede kompetencer. Regionsudvalget bifalder derfor indførelsen af en minimumsfrist for offentlige høringer på 30 dage i artikel 6, stk. 7. Indførelsen af tidsfrister, der går ud over denne minimumsfrist, skal imidlertid overlades til medlemsstaterne. For mange virksomheder og offentlige bygherrer ville proceduren ellers blive trukket u hensigtsmæssigt i langdrag, idet der opstår en risiko for, at den berørte offentlighed vil kræve retten til at benytte det i artikel 6, stk. 7 angivne tidsrum fra 60 til maksimalt 90 dage. Disse maksimumfrister vanskeliggør integrationen af miljøkonsekvensvurderingen i tilladelsesproceduren og udgør en barriere for målet om en hurtigere planlægningsproces. Den fremskyndelse af proceduren, som er formålet med fastsættelsen af tidsfrister, realiseres bedre vha. differentierede nationale bestemmelser i medlemsstaterne;

29. foreslår for at tage hensyn til alle parter interesser og i overensstemmelse med princippet om, at alle beslutninger bør træffes uden unødige forsinkelser, at der opstilles rimelige grænser for, hvor lang tid der kan bruges på at videregive oplysninger og forberede sig til beslutningsprocessen.

I. Tilladelse til projektet — Artikel 8

REGIONSUDVALGET

30. understreger, at de nye bestemmelser i artikel 8, stk. 1, må være så fleksible, at de kan tilpasses de forskellige VVM-systemer, som findes i medlemsstaterne. I nogle medlemsstater er VVM en særskilt procedure hos miljømyndighederne, hvor tilladelsen til projektet, der udstedes af en anden myndighed, følger efter VVM-tilladelsen og skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i VVM-tilladelsen. I andre medlemsstater er VVM en integreret del af tilladelsesproceduren;

31. bemærker yderligere kritik af, at de nye bestemmelser i artikel 8 ikke i tilstrækkelig grad imødekommer de forskellige integrerede systemer, som findes i visse medlemsstater, da de skaber nye materielle betingelser, hvilket fører til overlap eller uoverensstemmelser mellem europæisk og national sektorlovgivning. Disse bestemmelser bør derfor ikke være en del af VVM-direktivet, som udelukkende anses for at have proceduremæssig karakter;

32. påpeger, at der kan være tale om proceduremæssige problemer i forbindelse med den nye bestemmelse i artikel 8, stk. 2, da den kompetente myndighed i samråd med miljømyndighederne og bygherren, såfremt det konkluderes, at et projekt vil få væsentlige skadelige virkninger for miljøet, skal overveje, hvorvidt miljørapporten bør revideres og projektet tilpasses, og hvorvidt der er behov for yderligere afbødende og kompenserende foranstaltninger;

33. påpeger, at den lange behandlingstid i forbindelse med at opnå tilladelse til et projekt medfører en reel risiko for, at det ændrede direktivs artikel 8, stk. 4, ofte vil blive anvendt. Det fremgår af stk. 4 at den kompetente myndighed, før der træffes afgørelse om tilladelse, kontrollerer, om oplysningerne i miljørapporten, jf. artikel 5, stk. 1, er tidssvarende, særlig hvad angår de påtænkte foranstaltninger med henblik på at forebygge, begrænse og om muligt neutralisere væsentlige indvirkninger på miljøet;

34. anbefaler, at direktivet fastlægger gyldighedsperioden for en VVM for at øge dens kvalitet og dermed dens virkningsfuldhed;

35. stiller sig kritisk over for fastsættelsen af bindende tidsfrister for afslutning af miljøkonsekvensvurderinger for projekter (artikel 8, stk. 3). For mange virksomheder og offentlige bygherrer kan sådanne langsommelige procedurer ikke forsvares. I artikel 8, stk. 3, tages der imidlertid heller ikke tilstrækkeligt hensyn til, at der navnlig i forbindelse med store infrastrukturprojekter skal foretages omfattende og tidskrævende vurderinger, som ikke kan få det fornødne kvalitetsniveau inden for den planlagte tidsramme. Det giver grund til bekymring for, at fastsættelsen af konkrete tidsrammer — i strid med betragtning 22 i forslaget — sætter de høje miljøbeskyttelsesnormer på spil, hvilket også ville kunne få en negativ effekt på retssikkerheden. Den fremskyndelse af proceduren, som var hensigten med fastsættelsen af tidsrammer, kan bedre opnås med mere differentierede regler i medlemsstaterne.

J. Overvågning af eventuelle skadelige virkninger for miljøet og af afbødende og kompenserende foranstaltninger — Artikel 8, stk. 2, og 9, bilag IV

REGIONSUDVALGET

36. anmoder om en harmonisering af den anvendte terminologi vedrørende forslagets korrigerende foranstaltninger, f.eks. »kompenserende foranstaltninger« i artikel 8, stk. 2, og »neutralisere væsentlige skadelige virkninger« i artikel 9 og bilag IV;

37. advarer om, at overvågning ikke må tilsidesætte behovet for en udførlig analyse af de væsentlige virkninger og bygherrens afbødende og kompenserende foranstaltninger eller principperne om forebyggelse og forsigtighed. Dette betyder, at usikkerhed i forbindelse med et planlagt projekts væsentlige virkninger ikke bør føre til en situation, hvor man frem for at afbøde eller kompensere for disse virkninger godkender projektet med blot en overvågningsforpligtelse, hvorefter det vil være svært at tilpasse projektet på et senere tidspunkt set i lyset af dets virkninger. Regionsudvalget stiller sig kritisk over for bestemmelserne i artikel 8, stk. 2, andet underafsnit, ifølge hvilken gennemførelsen og effektiviteten af de afhjælpende og kompenserende foranstaltninger skal kontrolleres, hvilket er det samme som overvågning. Det fremgår imidlertid ikke klart, hvorfor den godkendende myndighed skulle forordne foranstaltninger for at kontrollere væsentlige skadelige virkninger, hvis den er overbevist om effektiviteten af de planlagte afhjælpende og kompenserende foranstaltninger, eftersom der i praksis allerede findes tilstrækkelig erfaring på dette område. Obligatorisk generel overvågning virker som en overdreven foranstaltning, som ville medføre en urimelig belastning af bygherren. I reglen er det kun den godkendende myndighed, der i hvert enkelt tilfælde kan afgøre, om det er nødvendigt at overvåge væsentlige skadelige virkninger.

K. Medlemsstaternes overvågning af direktivets gennemførelse — Artikel 12, stk. 2

REGIONSUDVALGET

38. bemærker kritikken af den ekstra administrative byrde, medlemsstater og lokale og regionale myndigheder pålægges i

forbindelse med indsamling og rapportering af de nye oplysninger, som Kommissionen kræver i forslaget til artikel 12, stk. 2, med henblik på overvågning af direktivets gennemførelse.

L. Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter vedrørende bilag II.A, III og IV — Artikel 12a

REGIONSUDVALGET

39. gør indvendinger mod Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for nemmere at kunne tilpasse bilag II.A, III og IV til tekniske og videnskabelige fremskridt. Udvalget mener, at alle bilag bør være underlagt den almindelige lovgivningsprocedure, da de er tæt forbundne til VVM-kravene som fastlagt i direktivet.

M. Overgangsregler

40. opfordrer til, at overgangsreglen i artikel 3 formuleres på en måde som fastslår, at miljøkonsekvensvurderingen for projekter, der er langt henne i procedureforløbet skal afsluttes ifølge reglerne i det hidtidige VVM-direktiv. Dette kunne f.eks. være tilfældet, når der allerede er udarbejdet en miljørapport i tråd med artikel 5, eller projektet er offentliggjort.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Artikel 2, stk. 3, i VVM-direktivet

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Hvis kravet om miljøkonsekvensvurdering af et projekt hidrører både fra dette direktiv og fra anden EU-lovgivning, underkastes projektet en koordineret eller en fælles procedure, der opfylder kravene i den pågældende EU-lovgivning.	3. Hvis kravet om miljøkonsekvensvurdering af et projekt hidrører både fra dette direktiv og fra anden EU-lovgivning, <u>kan projektet</u> underkastes ~~projektet~~ en koordineret eller en fælles procedure, der opfylder kravene i ~~den pågældende følgende~~ <u>følgende</u> EU-lovgivning: <u>direktivet om industrielle emissioner, habitatdirektivet, vandrammedirektivet, havstrategirammedirektivet samt energieffektivitetsdirektivet.</u>
...	...
Medlemsstaterne udpeger én myndighed for hvert projekt, der får ansvaret for at lette tilladelsesproceduren for projektet.	Medlemsstaterne udpeger <u>én eller flere myndigheder for hvert projekt</u> , der får ansvaret for at lette <u>proceduren for miljøkonsekvensvurdering. Denne myndighed kan være den myndighed, der er ansvarlig for tilladelsesproceduren for projektet.</u>

Begrundelse

Koordinerede eller fælles procedurer bør være frivillige frem for obligatoriske. Med henblik på større juridisk klarhed bør det tydeligt fremgå af denne artikel, hvilken EU-lovgivning, der finder anvendelse. Dette ændringsforslag skyldes, at en sådan forpligtelse i visse medlemsstater vil være meget svær at overholde grundet de forskellige hierarkier og kompetencer, der findes blandt de myndigheder, som er en del af denne proces.

Ændringsforslag 2

Artikel 3 i VVM-direktivet

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Miljøkonsekvensvurderingen skal, afhængigt af hvert enkelt tilfælde og i overensstemmelse med artikel 4 til 11, bestå i på passende måde at påvise, beskrive og vurdere et projekts væsentlige direkte og indirekte virkninger på følgende faktorer:</p> <p>a) befolkningen, menneskers sundhed og den biologiske mangfoldighed med særlig vægt på arter og naturtyper, der er beskyttet i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF (*) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF (**)</p> <p>b) jordarealer, jordbund, vand, luft og klimaændringer</p> <p>c) materielle goder, kulturarv og landskabet</p> <p>d) samspillet mellem faktorerne i litra a), b) og c).</p> <p>e) de i litra a), b) og c) nævnte faktorer eksponering, sårbarhed og modstandsdygtighed over for natur- og menneskeskabte katastroferisici.”</p>	<p>Miljøkonsekvensvurderingen skal, afhængigt af hvert enkelt tilfælde og i overensstemmelse med artikel 4 til 11, bestå i på passende måde at påvise, beskrive og vurdere et projekts væsentlige direkte og indirekte virkninger på følgende faktorer:</p> <p>a) befolkningen, menneskers sundhed og den biologiske mangfoldighed med særlig vægt på arter og naturtyper, der er beskyttet i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF (*) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF (**)</p> <p>b) jordarealer, jordbund, vand, luft og klimaændringer</p> <p>c) materielle goder, <u>alt efter deres eksponering for miljøfaktorer</u>, kulturarv og landskabet</p> <p>d) samspillet mellem faktorerne i litra a), b) og c).</p> <p>e) de i litra a), b) og c) nævnte faktorer eksponering, sårbarhed og modstandsdygtighed over for natur- og menneskeskabte katastroferisici.”</p>

Ændringsforslag 3

Artikel 5, stk. 1 og 2, i VVM-direktivet

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Hvis der skal gennemføres en miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 5 — 10, skal bygherren udfærdige en miljørapport. Miljørapporten skal være baseret på afgørelsen i medfør af stk. 2 og indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan træffes afgørelse på et velinformeret grundlag om det påtænkte projekts virkning på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder, projektets kendetegn, tekniske kapacitet og placering, kendetegnene ved den potentielle miljøpåvirkning, alternativer til det påtænkte projekt, og hvorvidt det er mere hensigtsmæssigt at vurdere visse aspekter (f.eks. alternativerne til projektet) på forskellige niveauer, herunder planlægningsniveauet, eller ud fra andre vurderingskriterier. En detaljeret oversigt over, hvilke oplysninger miljørapporten skal omfatte, findes i bilag IV.</p> <p>2. Den kompetente myndighed træffer efter samråd med de myndigheder, der henvises til i artikel 6, stk. 1, og bygherren afgørelse om, hvor omfattende og detaljerede de oplysninger skal være, som bygherren skal forelægge i miljørapporten i henhold til stk. 1. Den træffer navnlig afgørelse om:</p>	<p>1. Hvis der skal gennemføres en miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 5 — 10, skal bygherren udfærdige en miljørapport. Miljørapporten skal være baseret på <u>de elementer, der beskrives i Bilag IV, og, hvis det er relevant, på</u> afgørelsen i medfør af stk. 2 og indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan træffes afgørelse på et velinformeret grundlag om det påtænkte projekts virkning på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder, projektets kendetegn, tekniske kapacitet og placering, kendetegnene ved den potentielle miljøpåvirkning, alternativer til det påtænkte projekt, og hvorvidt det er mere hensigtsmæssigt at vurdere visse aspekter (f.eks. alternativerne til projektet) på forskellige niveauer, herunder planlægningsniveauet, eller ud fra andre vurderingskriterier. En detaljeret oversigt over, hvilke oplysninger miljørapporten skal omfatte, findes i bilag IV.</p> <p>2. ~~Den kompetente myndighed træffer efter samråd med de myndigheder, der henvises til i artikel 6, stk. 1, og bygherren~~ <u>Forud for afgivelse af udtalelse om miljøkonsekvensvurderingen kan den kompetente myndighed træffe</u> afgørelse om, hvor omfattende og detaljerede de oplysninger skal være, som bygherren skal forelægge i miljørapporten i henhold til stk. 1, <u>efter samråd med de myndigheder, der henvises til i artikel 6, stk. 1, og bygherren, om</u> <u>nødvendigt</u>. Den træffer navnlig afgørelse om:</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
a) hvilke afgørelser og udtalelser der skal indhentes	a) ~~hvilke afgørelser og udtalelser der skal indhentes~~
b) hvilke myndigheder og hvilken del af offentligheden der forventes at blive berørt	b) ~~hvilke myndigheder og hvilken del af offentligheden der forventes at blive berørt~~
c) de forskellige etaper af proceduren og deres varighed	c) ~~de forskellige etaper af proceduren og deres varighed~~
d) rimelige og relevante alternativer til det påtænkte projekt og dets særlige kendetegn	d) ~~rimelige og relevante alternativer til det påtænkte projekt og dets særlige kendetegn~~
e) hvilke miljøfaktorer, jf. artikel 3, der forventes berørt i væsentlig grad	e) ~~hvilke miljøfaktorer, jf. artikel 3, der forventes berørt i væsentlig grad~~
f) hvilke oplysninger der skal forelægges, som er relevante for et bestemt projekts eller en bestemt projekttypes særlige kendetegn	f) ~~hvilke oplysninger der skal forelægges, som er relevante for et bestemt projekts eller en bestemt projekttypes særlige kendetegn~~
g) hvilken information og viden indhentet på andre niveauer af beslutningsprocessen eller i medfør af anden EU-lovgivning og hvilke vurderingsmetoder der skal anvendes.	g) ~~hvilken information og viden indhentet på andre niveauer af beslutningsprocessen eller i medfør af anden EU-lovgivning og hvilke vurderingsmetoder der skal anvendes.~~
...	<p><u>Den kompetente myndighed kan træffe denne beslutning, enten når bygherren anmoder herom eller på eget initiativ på et hvilket som helst tidspunkt i vurderingsprocessen, hvis den pågældende myndighed opdager en mangel i de i litra a), b), c), d) og e) nævnte oplysninger.</u></p> <p>...</p>

Begrundelse

Spørgsmål vedrørende de afgørelser og udtalelser, der skal indhentes, samt de forskellige etaper af proceduren og deres varighed bør fastlægges i den nationale procesret. Derudover er det ikke myndighedernes opgave at udarbejde projekialternativer. En sådan forskydning af planlægnings- og projektansvar fra projektudvikler til myndigheder afvises derfor konsekvent.

Ændringsforslag 4

Artikel 5, stk. 3, i VVM-direktivet

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. For at sikre, at miljørapporten, jf. stk. 1, er fuldstændig og af tilstrækkelig kvalitet, skal:	3. For at sikre, at miljørapporten, jf. stk. 1, er fuldstændig og af tilstrækkelig kvalitet, skal:
a) bygherren sørge for, at miljørapporten udarbejdes af akkrediterede og teknisk kompetente eksperter eller	a) bygherren sørge for, at miljørapporten udarbejdes af ~~akkrediterede og teknisk kompetente eksterne eller interne eksperter~~ <u>eller miljømyndighederne</u> eller
b) den kompetente myndighed sørge for, at miljørapporten kontrolleres af akkrediterede og teknisk kompetente eksperter og/eller udvalg af nationale eksperter.	b) den kompetente myndighed sørge for, at miljørapporten kontrolleres af akkrediterede og teknisk kompetente <u>eksterne eller interne eksperter eller miljømyndighederne</u> og/eller udvalg af nationale eksperter.
...	...

Begrundelse

VVM-direktivet bør imødekomme de forskellige systemer til kontrol af miljørapporter, som er etableret i medlemsstater, regioner og byer. De etablerede systemer beror ikke udelukkende på eksterne eksperter og

ekspertudvalg. Der findes andre systemer, særligt i medlemsstater, hvor godkendelsen af rapporter foretages internt af de kompetente myndigheder eller miljømyndighederne. Den foreslåede ordlyd viser, at både bygherren og den kompetente myndighed skal sikre, at miljørapporten er verificeret af et kompetent organ.

Ændringsforslag 5

Artikel 8, stk. 1, i VVM-direktivet

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. I tilladelsesproceduren skal der tages hensyn til resultaterne af de høringer, der er foretaget, og de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 5, 6 og 7. Derfor skal afgørelsen om tilladelse indeholde følgende oplysninger:	1. I tilladelsesproceduren skal der tages hensyn til resultaterne af de høringer, der er foretaget, og de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 5, 6 og 7. Derfor skal afgørelsen om tilladelse indeholde følgende <u>yderligere</u> oplysninger:
...	...
d) ...	d) ...
...	<u>De ovenstående betingelser skal betragtes som værende opfyldt, hvis medlemsstaterne i henhold til artikel 2, stk. 2, udarbejder en særskilt procedure for at opfylde dette direktivs bestemmelser, og afgørelsen, der afgives efter afslutningen af miljøkonsekvensvurderingen, indeholder de i litra a) og d) nævnte oplysninger, samt at der fastlægges passende bestemmelser for at opfylde bestemmelsen i artikel 8, stk. 4.</u>
...	...

Begrundelse

Artikel 8, stk. 1, imødekommer ikke i tilstrækkelig grad de forskellige VVM-systemer, som findes i medlemsstaterne. I nogle medlemsstater er VVM en særskilt procedure hos miljømyndighederne, hvor tilladelsen til projektet, der udstedes af en anden myndighed, følger efter VVM-tilladelsen og skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i VVM-tilladelsen. I andre medlemsstater er VVM en integreret del af tilladelsesproceduren.

Ændringsforslag 6

Artikel 8, stk. 4, i VVM-direktivet

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4. Før der træffes afgørelse om at give eller nægte tilladelse, kontrollerer den kompetente myndighed, om oplysningerne i miljørapporten, jf. artikel 5, stk. 1, er tidsvarende, særlig hvad angår de påtænkte foranstaltninger med henblik på at forebygge, begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige virkninger.	4. ~~Før der træffes afgørelse om at give eller nægte tilladelse, kontrollerer den kompetente myndighed, om oplysningerne i miljørapporten, jf. artikel 5, stk. 1, er tidsvarende, særlig hvad angår de påtænkte foranstaltninger med henblik på at forebygge, begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige virkninger.~~
	<u>En VVM skal gælde i fire år. Hvis det godtgøres, at oplysningerne i miljørapporten stadig er gyldige, skal den kompetente myndighed forlænge denne periode med yderligere to år. Hvis det konstateres, at oplysningerne i miljørapporten ikke længere er gyldige, skal den kompetente myndighed anmode bygherren om at ajourføre rapporten.</u>

Begrundelse

På mange etaper i proceduren kan myndighederne anmode bygherrer om relevante, yderligere oplysninger, især hvis de bemærker, at oplysningerne i miljørapporten ikke er ajourført. Ved at fastsætte VVM'ens gyldighedsperiode øger man dens kvalitet og dermed dens virkningsfuldhed.

Ændringsforslag 7

Artikel 11, stk. 3, i VVM-direktivet

Forslag til udtalelse	Ændringsforslag
<p>3. Medlemsstaterne fastsætter, hvad der forstås ved tilstrækkelig interesse og krænkelse af en rettighed, i overensstemmelse med målet om at give den berørte offentlighed vidtgående adgang til klage og domstolsprøvelse. Med henblik på stk. 1, litra a) anses den interesse, som enhver ikke-statslig organisation, jf. artikel 1, stk. 2, måtte have, for tilstrækkelig. I forbindelse med stk. 1, litra b) i nærværende artikel anses sådanne organisationer også for at have rettigheder, der kan krænkelse.</p>	<p>3. Medlemsstaterne fastsætter, hvad der forstås ved tilstrækkelig interesse og krænkelse af en rettighed, i overensstemmelse med målet om at give den berørte offentlighed vidtgående adgang til klage og domstolsprøvelse. Med henblik på stk. 1, litra a) ~~anses den interesse, som enhver har en ikke-statslig organisation, som opfylder kravene i jf. artikel 1, stk. 2, ret til at indbringe en klage-måtte have, for tilstrækkelig.~~ I forbindelse med stk. 1, litra b) i nærværende artikel anses sådanne organisationer også for at have rettigheder, der kan krænkelse.</p>

Begrundelse

Denne ændring har til formål at give alle nationalt anerkendte ikke-statslige organisationer ret til at indbringe en klage.

Ændringsforslag 8

Artikel 12, stk. 2, i VVM-direktivet

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2. Hvert halve år fra den dato, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i direktiv XXX [OPOCE please introduce the n° of this Directive], underretter medlemsstaterne navnlig Kommissionen om:</p> <p>...</p> <p>f) de gennemsnitlige omkostninger ved en miljøkonsekvensvurdering.</p>	<p>2. Hvert halve år fra den dato, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i direktiv XXX [OPOCE please introduce the n° of this Directive], underretter medlemsstaterne navnlig Kommissionen om:</p> <p>...</p> <p>f) de gennemsnitlige omkostninger ved en miljøkonsekvensvurdering, <u>hvis dette er muligt.</u></p>

Begrundelse

I og med at oplysninger om omkostningerne ved en miljøkonsekvensvurdering er beskyttede data, vil det ikke i alle tilfælde være muligt at underrette om de gennemsnitlige omkostninger ved en miljøkonsekvensvurdering.

Ændringsforslag 9

Artikel 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Projekter, for hvilke der er indgivet anmodning om tilladelse før den dato, der er anført i artikel 2, stk. 1, og for hvilke miljøkonsekvensvurderingen ikke er afsluttet før denne dato, er undergivet forpligtelserne i artikel 3 — 11 i direktiv 2011/92/EU som ændret ved nærværende direktiv.</p>	<p>Projekter, for hvilke der er indgivet anmodning om tilladelse før den dato, der er anført i artikel 2, stk. 1, og for hvilke miljøkonsekvensvurderingen ikke er afsluttet før denne dato, <u>og hvor der ikke er udarbejdet en miljørapport ifølge artikel 5 eller som endnu ikke er offentliggjort.</u> er undergivet forpligtelserne i artikel 3 — 11 i direktiv 2011/92/EU som ændret ved nærværende direktiv.</p>

Begrundelse

Ifølge artikel 3 skal en procedure, hvor miljøkonsekvensvurderingen ikke er blevet afsluttet inden fristen for gennemførelse af dette direktiv, altid efterleve bestemmelserne i det ændrede direktiv, uanset hvilket stadium proceduren befinder sig i. Denne overgangsregel ville i mange tilfælde føre til en gentagelse af procedureafsnit og dermed resultere i betydelige omkostninger for bygherrer og myndigheder. Dette ville være uforholdsmæssigt, idet der er tale om projekter, som også hidtil har været underlagt en VVM-forpligtelse. Derfor bør overgangsreglen i artikel 3 formuleres på en måde som fastslår, at miljøkonsekvensvurderingen for projekter, der er langt henne i procedureforløbet, skal afsluttes ifølge reglerne i det hidtidige VVM-direktiv.

Bruxelles, den 30. maj 2013

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
*Formand for
Regionsudvalget*
